

ואלו נדרים פרק אחד עשר נדרים

(א) כתובות נט.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה גבי זבינה וכו' ופירוש ד"ה: ב"ח (ב) ד"ה לאומר וד"ה כהא גמי ה"ה: (ג) ד"ה לאומר וד"ה כהא גמי ה"ה: (ד) ד"ה לאומר וד"ה כהא גמי ה"ה:

הגהות מוה"ב

רנשב"ר

[א] בה"ר"ן ד"ה מי דמי כו' דהיינו לאמר ר"ב מודש. נמחק מלות ר"ב מודש ור"ב עשר שנים:

מוסף רש"י

מי לא קדשה. אם מכרה וזמן ולקחה (כתובות נט). השתא ביריה היא. שהי עכשיו עלו וכו' קדשה, כי אמר נמי מיקדשה לקמיה קדשה (שם). הא לא דמי. מסקנה דקדשה שהי עכשיו עלו וכו' רב פפא מי דמי כו'. התם גבי מוכרין לך און לו עכשיו זה לא גוף ולא פירות ואין אדם מקדש דבר שאינו שלו, הכא גופה קדשה הוא והי יקדשו יד אמרה (שם). ע"ש הגרי"ם ב"ח. הא לא דמי. מסקנה דתקדשה היא (שם). הא לא דמיא אלא כו' לעשר שנים. לא דמי לעשר שנים כו' דמי לעשר שנים וכו' מי לא קדשה. דהשתא און זבינה לפדותה על עשר שנים ולכשפדנה קדשה דחיל עלה קדשה מהשתא (א) הכא נמי גבי אשה אף על גב דאין זבינה לגרש עלמה כי מיגרש חילא קדושה על מעשה ידיה: הספ ק"ז. גבי שדה איכא זמן קצוב לעשר שנים וכיון דאיכא זמן קצוב דמי כאילו יש זבינה לפדותה לאלתר: אשה מי יש לה קיפוא. ליעד אימתי תתגרש: אלא

אמר ר' אילא ומה אילו אומר לחצרו שדה זו שאני מוכר לך. כלומר שעדיין היא זבינה להקדישה שלא החלטתיה לך מכל וכל: לכשאקחנה ממך. לכשאחזור ואקחנה ממך תקדיש: מי לא קדשה. מי לא חיל שם קדושה עלה לכשיקחנה מזה. הכא נמי גבי האי אימתא כי אמרה יקדשו יד לעושהין לאחר שמתגרש דולאי חילא עלייהו שם קדושה: מי דמי. כלומר מי דמיא מילתא דאשה למילתיה דהאי גברא כהא האי גברא דמוזן שדה זו אכתי זבינה היא שעדיין לא מכרה ויקא נמי דקמתי שאני מוכר לך ולא קמתי שמכרתי להכי יכול להקדישה לכשתחזור ותבא לרשותו: אבל הא אימתא כי מקדשה מעשה ידיה כלום יש זבינה שום כח והלכך אף על גב דלמר גבי מוכר שדה שיכול להקדישה לכשתבא לרשותו גבי אשה לא אמר: אלא. הא דאשה לא דמיא אלא לאומר כו' וכי היכי דהתם לא קדשה משום דלא קיימא שדה ברשותיה שהרי כבר מכרה כהא נמי לגבי הך אימתא לא קדשי מעשה ידיה: גבי זבינה פסיקא למילתיהו. דגופה (ב) לפירות זבינה לוקח: גבי אשה מי פסיקא מילתא. מי הויה גופה לבעל והתם גבי אשה דינא היא דמיקדוש: הא לא דמיא

אמר ר' אילא ומה אילו אומר לחצרו שדה זו שאני מוכר לך לכשאקחנה ממך תקדיש מי לא קדשה. מי לא חיל שם קדושה עלה לכשיקחנה מזה. הכא נמי גבי האי אימתא כי אמרה יקדשו יד לעושהין לאחר שמתגרש דולאי חילא עלייהו שם קדושה: מי דמי. כלומר מי דמיא מילתא דאשה למילתיה דהאי גברא כהא האי גברא דמוזן שדה זו אכתי זבינה היא שעדיין לא מכרה ויקא נמי דקמתי שאני מוכר לך ולא קמתי שמכרתי להכי יכול להקדישה לכשתחזור ותבא לרשותו: אבל הא אימתא כי מקדשה מעשה ידיה כלום יש זבינה שום כח והלכך אף על גב דלמר גבי מוכר שדה שיכול להקדישה לכשתבא לרשותו גבי אשה לא אמר: אלא. הא דאשה לא דמיא אלא לאומר כו' וכי היכי דהתם לא קדשה משום דלא קיימא שדה ברשותיה שהרי כבר מכרה כהא נמי לגבי הך אימתא לא קדשי מעשה ידיה: גבי זבינה פסיקא למילתיהו. דגופה (ב) לפירות זבינה לוקח: גבי אשה מי פסיקא מילתא. מי הויה גופה לבעל והתם גבי אשה דינא היא דמיקדוש: הא לא דמיא

אמר ר' אילא ומה אילו אומר לחצרו שדה זו שאני מוכר לך לכשאקחנה ממך תקדיש מי לא קדשה. מי לא חיל שם קדושה עלה לכשיקחנה מזה. הכא נמי גבי האי אימתא כי אמרה יקדשו יד לעושהין לאחר שמתגרש דולאי חילא עלייהו שם קדושה: מי דמי. כלומר מי דמיא מילתא דאשה למילתיה דהאי גברא כהא האי גברא דמוזן שדה זו אכתי זבינה היא שעדיין לא מכרה ויקא נמי דקמתי שאני מוכר לך ולא קמתי שמכרתי להכי יכול להקדישה לכשתחזור ותבא לרשותו: אבל הא אימתא כי מקדשה מעשה ידיה כלום יש זבינה שום כח והלכך אף על גב דלמר גבי מוכר שדה שיכול להקדישה לכשתבא לרשותו גבי אשה לא אמר: אלא. הא דאשה לא דמיא אלא לאומר כו' וכי היכי דהתם לא קדשה משום דלא קיימא שדה ברשותיה שהרי כבר מכרה כהא נמי לגבי הך אימתא לא קדשי מעשה ידיה: גבי זבינה פסיקא למילתיהו. דגופה (ב) לפירות זבינה לוקח: גבי אשה מי פסיקא מילתא. מי הויה גופה לבעל והתם גבי אשה דינא היא דמיקדוש: הא לא דמיא

לה א מיי פ"ו מהל' ערכין ותרומין הלכ' ט: לו ב מיי פ"ו מהל' ערכין ותרומין הלכה ט ס סג עין ק"ב טו"ע ק"מ סמון ר"ב ט"ו ט: לו ג ד מיי ט"ס הלכה ט: ט:

תוספות

אמר רבי אילא. שנייה הוא ומה אילו האומר לחצרו וכו' מי לא קדשה. אם מכרה וזמן ולקחה נחול הקדש שהי עכשיו עלו וכו' היכי דאילו קדשה השתא קדשה כי נמי אמר קדושה לקמיה קדושה: הא לא דמיא. מסקנה דקדושה היא וזכב הוא זבינה דר"ן: לכשאקחנה תקדיש דלא קדשה. למ"ד און אדם מקדש דבר שלא על לעולם: ובשני מי גבי זבינה פסיקא למילתיהו. שאין לו לא גוף ולא פירות ואין אדם מקדש דבר שאינו שלו ולא דמי דהתם גופא ופירא זבינה לוקח גופא ופירא זבינה הוא: הא לא דמי. מסקנה דתקדמה הוא: לאומר שדה שמשכנתי לך. חסם:

פירוש הרא"ש

א"ר (א"ל). און הכי נמי דקדשה: כי לא קדשה. אם מכרה וזמן ולקחה: הא לא דמיא. מסקנה דפירא היא: לכשאקחנה בפ"ד דלא קדשה. למ"ד און אדם מקדש דבר שלא על לעולם: גבי זבינה פסיקא למילתיהו. שאין לו זה לא גוף ולא פירות: גבי אשה מי פסיקא למילתיהו. הגוף הוא שלה אלא שמשועבד לבעל מעשה ידיה הלכך יכולה להקדישה: הא לא דמיא. מסקנה דתקדמה היא: אשה אין בירה להתגרש. הלכך אי מדמית לה להא לא מתי לאקדושי: הא לא דמיא. אלא להכא קצטנו זמן למשכנתא שאין זבינה לפדותה מתוך הזמן ואפילו הכי יכול להקדיש וה"ה בשנה נמי: אשה מי אית לה קיפוא. לעולם און זבינה להתגרש:

יהי רבי ירמיה דלא דמי דלמא האי זד דאיכא זבינה למעלותא דמתי מקדש לה מהשתא עדיף טפי מההוא זד דאיכא זבינה דגופה זבינה הוא דמתי נפקא מינה כיון דלא מתיא לאסור שיחול איסורה עכשיו עד שמתגרש הא לא דמיא אלא לאומר לחצרו שדה זו שמכרתי לך לכשאקחנה ממך תקדיש דלא קדשה משום שאין זבינה להקדישה עכשיו ואשה נמי דכוותה היא: מסקיף לה רב פפא מי דמי גבי זבינה פסיקא מילתא. נהי דולאי שפיר קא דחית לייכא למיגרמא אשה משדה זו שאני מוכר לך דלא דמיין כדקאמרת אפ"ה מתי דבעית למפשט לאידך גיסא דלא חיל קונס דידה משדה זו שמכרתי לך ליתא דגבי זבינה פסיקא מילתא דגופה דשדה ופירא זבינה לוקח ומשום הכי לא קדשה אבל גבי אשה כיון דגופה זבינה הוא איכא למימר דקדשה ואדרבה איכא למיפשט הכא דקדשה מהאומר לחצרו שדה זו שאני מוכר לך לכשאקחנה ממך תקדיש דלא קדשה משום דלא קיימא שדה ברשותיה שהרי כבר מכרה כהא נמי לגבי הך אימתא לא קדשי מעשה ידיה: גבי זבינה פסיקא למילתיהו. דגופה (ב) לפירות זבינה לוקח: גבי אשה מי פסיקא מילתא. מי הויה גופה לבעל והתם גבי אשה דינא היא דמיקדוש: הא לא דמיא

אלא